

သင်္ချာပညာရေး

ဝိညာဉ်ရေးရာစာစောင်

ထို ဝိုင်းနိုင်ငံသည် ငါ့စကားကို နားမထောင်၊
 ငါ့ မျက်မှောက်၌ ငုစေ့ကို ပြင်
 သူ၏ ဝေဒနာအခင်း၌ ပြုစုမည်ဟူသော စကား၌ပါသော ကျေးဇူးကို
 ငါ နောင်တ ရမည်။ ယေရမိ ၁၈:၁၀

ဇန်နဝါရီ (၃၀) ဇွန် ၁၁ ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဓမ္မစိန် (လစဉ် ၁၀၀၀ တန်ဖိုးခွင့်ပေးပေးပြီး စာစဉ် ပြန်ချိန်သည်)

သိက္ခာနဲ့ ထွက်ခွာသွားသူ

တစ်ချို့ အဖေတွေက အလုပ်မှာ သိက္ခာ
 တစ်ချို့ အဖေတွေက အိမ်မှာ သိက္ခာ
 တစ်ချို့ အဖေတွေက ရပ်ကွက်မှာ သိက္ခာ
 တစ်ချို့ အဖေတွေက ဘုရားကျောင်းမှာ သိက္ခာ
 ဘုရားတရား သိက္ခာ နဲ့ လောကတရား သိက္ခာ ကွဲပြားနေပေမဲ့ ၊
 အဲဒီ သိက္ခာ တွေကို ကရုမစိုက်အားဘဲ
 မိသားစု ရိက္ခာ အတွက် တာဝန်တစ်ပိုင်း ကျေတဲ့သူ ၊
 သိက္ခာ ကို ရိက္ခာ လုပ် အရက်စိမ်း သောက်ပစ်တဲ့
 ကျွန်တော့် အဖေ ခမျာမှာတော့ ...
 အဖေ နဲ့ အစ်မယယ်က နံဘေးမှာ ပြုစုနေရင်း
 အစ်မကြီးက ဟိုး-တောင်ပေါ်ရွာ ၊ အစ်ကိုက တိုင်းတပါးမှာ
 ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် ပင်လယ်နက်နက် လှိုင်းကယက်ကြားမှာရှိနေချိန်
 အဝေးရောက် သားသမီးတွေ မသိလိုက်ရအောင်
 မိသားစု ပြန်ဆုံချိန်ကို မစောင့် ၊ ဘာ စကား တစ်ခွန်းမှ မမှာခဲ့ဘဲ
 လောကကြီးထဲက တိတ်တဆိတ် ၊ သူ သိက္ခာနဲ့ သူ ထွက်ခွာသွားခဲ့တယ်။
 (အဖေဆုံးပြီး သရက်ကြာမှ သိခဲ့ရသူ - သားငယ်)



မင်းထွန်းသက်ဗျင်

အန္တိဉ်းမဲ့မေမေ (နန်းရင်ခိုက်)

ကျွန်မရဲ့ အဖေဟာ ပညာမတတ်၊ မချမ်းသာ မကြွယ်ဝ တဲ့ သာမန်
 လက်လုပ်လက်စား ဖခင်ကြီး တစ်ယောက်ပါ။ အဖေဟာ အရမ်း ပျော်ပျော်
 နေတတ်တဲ့ သူတစ်ယောက် ဖြစ်တဲ့အတွက် လူချစ်လူခင် ပေါတယ်ဆိုရင်
 မမှားပါဘူး။ အဖေဟာ ပွင့်လင်းတယ်။ ရိုးသားတယ်။ ပျော်ပျော် နေတတ်
 တယ်။ တစ်ချို့ လူငယ်လေးတွေဟာ အဖေ့ကို အရမ်း ခင်ကြပါတယ်။ ကျွန်မ
 တို့အိမ်က ရွာနဲ့ တော်တော် အလှမ်းဝေးပေမဲ့ မိုးလင်းရင် အဖေဆီ လာလည်
 ကြတဲ့ ဧည့်သည်တွေကြောင့် ကျွန်မတို့ အိမ်ဟာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထက်
 မက စည်ကားလို့နေပါတယ်။ အဖေ့ရဲ့ မြန်မာ လက်ဘက်ရည် ကျကျ ခါးခါးကို
 ကြိုက်တာလား။ အဖေ့ရဲ့ ဟာသမြောက်တဲ့ စကားတွေကိုဘဲ ကြိုက်တာလား
 ဆိုတာ မသိရပေမဲ့ မနက်မိုးလင်းရင် လူကြီးလူငယ်မရွေး လူပေါင်းစုံဟာ
 အိမ်ထဲကို ဝင်လာမစ တာသဲသဲ ဖြစ်နေတာတော့ အမှန်ပါတဲ့။

အဖေဟာ ပျော်ပျော် နေတတ်ရုံတင် မကဘူး။ ပြဿနာ ဖြစ်လာ
 ရင် သီချင်းလေး တအေးအေးနဲ့ ဖြေရှင်းတတ်သလို၊ ဟာသ အပြောလေးနဲ့လဲ
 ဖြေရှင်း တတ်ပါတယ်။ အဖေဟာ အင်မတန်မှ အကြွေးကိုကြောက်တဲ့သူ
 တစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်လေ ရွာမှာ ဟင်းစား ပေါ်ပေမဲ့ ပိုက်ဆံ
 မရှိရင် ဘယ်တော့မှ အကြွေးနဲ့ ဝယ်မစားပါဘူး။ ကျွန်မက “အဖေရယ်
 ဟင်းစားက တစ်လ နေမှ ငွေပေးရင် ရပါတယ်။ အခုပိုက်ဆံမရှိလဲ အကြွေးနဲ့
 ဝယ်စားရအောင်” လို့ပြောတဲ့အခါ အဖေက “သမီး ခွေးအူ ရင် အိပ်လို့
 ရတယ်။ ကြွေးထူ ရင် အိပ်လို့မရဘူး” လို့ပြောပါတယ်။ အဖေဟာ ဆုံးဖြတ်
 ချက်ခိုင်မာတဲ့ သူတစ်ယောက်ဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်တွေတိုးက
 အဖေဟာ အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်ပါတယ်။ ကျွန်မ အစ်မက အဖေ
 မွေးနေ့မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖခင်များနေ့ ရောက်တဲ့အခါမှာ ဖြစ်ဖြစ် လက်ဆောင်
 အဖြစ် ငွေ ၅သောင်း (သို့) တစ်သိန်း ပေးလေ့ရှိသလို လိုသလောက် အမြဲ
 ပေးလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီငွေတွေ အားလုံးဟာ အရက်ဖိုး နဲ့ ပြီးသွားတာ
 များပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အဖေဟာ ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာတဲ့အတွက် ၁၉၉၉ ခုနှစ်မှာ
 မမျှော်လင့်ဘဲ အရက် ဖြတ်လိုက်ပါတယ်။ အရက်ဖြတ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ
 အရက်နဲ့တောင် မခံနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ ၅နှစ် လောက်ကြာတော့ အဖေ

နားအောက်မှာ အကြိတ်တစ်လုံး ပေါက်လာပါတယ်။ အစကတော့ ရိုးရိုး
 အကြိတ် ထင်ပြီး ဆေးမြီးတိုလေးနဲ့ ကုနေပါတယ်။ နောက်ပိုင်း မသင်္ကာတာနဲ့
 ရန်ကုန်တက်ပြီး ပြုကြည့်တော့ ဆရာဝန်က တစ်ခြား ဘာရောဂါမှ ထွေထွေ
 ထူးထူး မရှိတဲ့အတွက် စားဆေးဘဲ ပေးလိုက်ပါတယ်။ အစပိုင်းကတော့
 ဟုတ်သလိုလို့နဲ့ နောက်ပိုင်းမှာ အကြိတ်က လုံးဝ မသက်သာတာနဲ့
 ရန်ကုန်ကို နောက်တစ်ခေါက်လာပြီး ပြုကြည့်တော့ အကြိတ်ကို ခွဲလိုက်ရပါ
 တယ်။ ဘာရောဂါ လက္ခဏာမှ မရှိတဲ့အတွက် ဆရာဝန်က နောက်ထပ်
 စားဆေးဘဲ ပေးလိုက်ပြန်ပါတယ်။ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ခွဲပြီးသား အကြိတ်ဟာ
 နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်လာပါတယ်။ နောက်ဆုံး အထူးကု သမားတော်ကြီးတွေနဲ့
 ပြုကြည့်တော့ ဓါတ်ကင် ရတဲ့ အဆင့်ထိ ရောက်သွားပါတယ်။ နောက်ပိုင်း
 သိလိုက်ရတဲ့ အဖြေကတော့ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် နှစ်ဆယ်လောက်တိုးက
 သစ်ပင်ပေါ်က လိမ့်ကျတဲ့ ဒဏ်ရာ ကနေ အရိုးထဲထိ စွဲနေတဲ့ ကင်ဆာလို
 သိလိုက်ရပါတယ်။

အဖေဟာ တဖြေးဖြေးနဲ့ အစာစားတာ လျော့နည်းလာပါတယ်။
 တစ်နေ့ ရွာထဲကို ကျွန်မသွားတော့ လူတွေက ကျွန်မကို ဝိုင်းပြောကြပါတယ်။
 “ရွာနားက ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ယောက်က အရမ်းစွမ်းတယ်။ နှင့်အဖေလို ရောဂါ
 သည်တွေ အများကြီး ရောဂါပျောက်သွားတယ်။ လာပြုကြတဲ့ လူနာတွေ
 တစ်ပုံကြီးဘဲ၊ ငွေလဲ သိပ်မကုန်ဘူး။ ဖယောင်းတိုင် တစ်ထုတ်၊ အမွှေးတိုင်



တစ်ထုတ်၊ ငွေ ၅ ကျပ်ဘဲ ကုန်
 တယ်။ ရေမနားလေး လိမ်းရုံ၊
 သောက် ရုံ လောက်ဘဲ၊ ရောဂါ
 သက်သာတယ်၊ ပျောက် သွား



တယ် ဆိုမှ စေတနာ ရှိသလောက်
 ကန်တော့ ရတာ၊ အခုဆိုရင် နှင့်
 အဖေ ငွေတွေ ကုန်သွားတာ အများကြီး ရှိနေပြီ ရောဂါလည်း မပျောက်ဘူး။
 သွားပြုကြည့် လိုက်ပါလား။ ဘယ်လောက်မှလဲ မဝေးဘူး” အဖေ့ကို အဲဒီ
 ပုဂ္ဂိုလ် ဆီမှာ သွားပြုကြည့်ဖို့ အရင်က ဝိုင်းပြောကြတယ်။ ကျွန်မလဲ အိမ်
 ပြန်ရောက်တော့ အဖေ့ကို အဲဒီအကြောင်းတွေပြောပြတယ်။ အဖေဟာ
 ကျွန်မ ပြောတဲ့ စကားကို သေချာ နားထောင်ပြီး “နင်ရှူးနေလား။ ဝါတို့
 ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားဟာ ဒီ ရေမနား တစ်ခွက်လောက်တောင် အစွမ်း မရှိ
 တော့ဘူးလား။ ဘုရားသခင်သာ အသက်ကို ပေးပိုင်ခွင့်နဲ့ ယူပိုင်ခွင့် ရှိတာပါ။
 နင်တို့ ငါ့အတွက် ဘာမှ မပူပါနဲ့။ ဝါသေသွားရင် ခရစ်တော်နဲ့ အတူ သေ
 မယ်။ အသက်ရှင်ရင် ခရစ်တော်နဲ့ အတူ ရှင်မယ်”ဆိုပြီး “ဝါသွားနိုင်ဘူး”
 လို့ပြောပါတယ်။ ကျွန်မလဲ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာမှ မပြောတော့ဘူး။ အဖေဟာ
 ဘူး ဆိုရင် ဖုရဲ မသီးတဲ့ အတွက် ဆက်ပြောရင် အပိုဘဲ ဖြစ်မှာမို့ ဒီအတိုင်း
 လွှတ် ထားလိုက် ရပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ တဖြေးဖြေး အဖေဟာ အခြေအနေ ဆိုးလာပါတယ်။
 နောက်ဆုံးတော့ ၂၀၀၅ ခုနှစ် မတ်လ ၃ရက်မှာ ခရစ်တော်၌ အိပ်ပျော်သွား
 ပါတယ်။ ကျွန်မ ဖြေသာပါတယ်။ အဖေဟာ ယုံကြည်ခြင်း ခိုင်မာတဲ့အတိုင်း
 ခရစ်တော်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ ရောက်နေမယ်ဆိုတာ အကြွင်းမဲ့ လဲ ယုံကြည်ပါ

တယ်။ အဖေ သေသွားပေမဲ့ အဖေ့ရဲ့ ယုံကြည်ခြင်းဟာ စကားပြော နေတုန်း ပါဘဲ။ အဖေဟာ သာမာန်လူ တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမဲ့ သား သမီးတွေရဲ့ ရင်ထဲ မှာ သူ့ရဲ့ ယုံကြည်ခြင်းကို အုတ်မြစ်ချ စိုက်ထူ ထားနိုင်ခဲ့ ပါတယ်။ ။ (ဝန်ခံချက်။ ။ ကွယ်လွန်သူ ဖခင် မန်းစော်ကဲ အကြောင်း သက်သေခံ ဝေငှ ချက် ဖြစ်ပါသည်။) **နန်းရတီကီ (ကနခ)**

ကျွန်မရဲ့အဖေ (ခေမ္မာနိန္ဒ)

ကျွန်မရဲ့ အဖေကို ကျွန်မ အရမ်း ချစ်တယ်။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ အဖေ့ ကို ကျွန်မ အ ချစ်ဆုံးလို့ပြောရင် မမှားပါဘူး။ ငယ်ငယ်တုန်းက အဖေက ကျွန်မကို သမီးဦးဖို့ “အသက်ဘူးလေး” လို့ ချစ်စနိုးနဲ့ ခေါ်ပါတယ်။ ကျွန်မ ကလဲ အဖေ့ကို ပြန်ပြီး မဝီကလာ ပီကလာနဲ့ “ပါပါ အသက် ဘူးကြီး” လို့ ပြန်ခေါ်ခဲ့တာ အခုထိပါဘဲ။



ကျွန်မ အဖေက ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်း မြန်မာပြည်ဖွား တရုတ်လူမျိုး စစ်စစ် ဖြစ်ပါတယ်။ အဖေ့ရဲ့ မိဘနှစ်ပါး (အဖိုးနဲ့အဖွား) ဟာ တရုတ် ပြည်မကြီးကနေ မြန်မာ ပြည်ကို စီးပွားရေးလုပ်ဖို့ ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ အဖေက မောင်နှမ ငါးယောက်ထဲမှာ အငယ်ဆုံးသား ဖြစ်ပါတယ်။ အဖေ ၄နှစ်သား အရွယ်မှာ အဖိုး ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ အဖေဟာ သူ့အဖေကို အင်မတန် ချစ်ပါတယ်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မှတ်ဆိုးမသား လို့ သူများ အပြော ခံခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်မ သိတတ်နားလည်တဲ့ အရွယ်ရောက်တော့ အဖေ့ကို သနားမိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ အဖေက ကျွန်မကို မေးခွန်းတစ်ခုမေးပါတယ်။ “သမီး ပါပါ ဘာဖြစ်လို့ နိုင်ငံခြား ထွက်လာတာလဲ သိလား” တဲ့ “မသိပါဘူး ပါပါ” လို့ ကျွန်မ ပြန်ဖြေတော့။ ငယ်ငယ်က အဖေ့ကို ကျွန်မ မေးခွန်းတစ်ခု မေးခဲ့ဖူးတယ်တဲ့။ တကယ်တော့ အဲဒီမေးခွန်းကို ကျွန်မ မမှတ်မိခဲ့ပါဘူး။ စင်ကာပူ ရောက်မှ အဖေက ပြန်ပြောပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငယ်ငယ်က သမီးက ပါပါကို မေးတယ်လေ “ပါပါ သမီး သူငယ်ချင်းတွေက ကိုယ်ပိုင်ကား စီးနိုင်တယ် သမီးတို့ကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ ကိုယ်ပိုင်ကား မစီးနိုင်တာလဲ” တဲ့ အဲဒါကြောင့် ပါပါ နိုင်ငံခြား ထွက်လာတာ။ ပါပါ နိုင်ငံခြား ထွက်လာတာ သမီးတို့ အတွက် တဲ့။ ကျွန်မ ပြန်စဉ်းစားမိရင်း ငိုချင်လာမိပါတယ်။

လွန်ခဲ့သော ၁၆ နှစ်လောက်တုန်းက ကျွန်မတို့ မိသားစု ဟာ ရန်ကုန် ကန်တော်ကလေးက တိုက်ခန်းကျဉ်းကျဉ်းလေးရဲ့ ထပ်ခိုးမှာ ကုတ် ကပ်ပြီး နေခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဖေ နိုင်ငံခြား ထွက်တော့ အဖေက မော်လမြိုင် ငန်းတေးကျေးရွာမှာ မိဘတွေနဲ့ ပြန်နေပါတယ်။ ကျွန်မဟာ ရန်ကုန် မြို့သူကြီး ဘဝကနေ ငန်းတေးကျေးရွာ တောသူမလေး ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက နိုင်ငံခြား ရောက်နေတဲ့ အဖေ့ကို ကျွန်မ အရမ်း သတိရ အောက်မေ့ နေခဲ့ပါ တယ်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်မက မူလတန်းအဆင့် တတိယတန်း ကျောင်းသူ ဆိုတော့ ကျောင်းက ပြန်လာရင် နေ့တိုင်း ချောင်တစ်ချောင်မှာ သွားပြီး ငိုနေခဲ့ပါ တယ်။ “ပါပါ ရယ် ဘယ်တော့ ပြန်လာမှာလဲ”

အဖေက ရိုက်ရင်လဲ အဲဒီချောင်မှာဘဲ ကြိုတိပြီး ငိုနေမိတယ်။ “ပါပါရယ် ပါပါရှိရင် သမီး အရိုက်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး မြန်မာပြည်ကို မြန်မြန် ပြန်လာခဲ့ပါတော့နော်”

ကျွန်မရဲ့ စိတ်ထဲကနေ ကျွန်မရဲ့ အဖေ “အသက်ဘူးကြီး” ကို ကျွန်မ အရမ်း သတိရနေမိတာ အဖေ မသိခဲ့ပါဘူး။ နိုင်ငံခြားက အဖေ လက်ဆောင် ပစ္စည်းတွေ ပို့လိုက်ရင်လဲ ကျွန်မ ခနဘဲ ပျော်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ လိုချင်တာ ရုပ်ဝတ္ထု ပစ္စည်းတွေ မဟုတ်ဘူး ။ ကျွန်မ အနားမှာ အဖေ့ ကို အမြဲ ရှိနေစေချင်တာ တစ်ခုတည်းပါ။ “ပါပါ ချီပါအုံးလို့ ပြော ချင်ပေမဲ့ ကျွန်မရဲ့ အဖေက ကျွန်မတို့နဲ့ ဝေးနေတဲ့ ဟိုး နိုင်ငံခြား ရောက်နေတော့ အခွင့် အရေး မရခဲ့ပါဘူး။

အဖေ့ကို ဒီစာမူလေးနဲ့ဘဲ သက်သေခံရင်း ကျေးဇူးတင်ချင်ပါတယ်။ အဖေ့ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်မတို့ မိသားစု အထူးသဖြင့် ကျွန်မတို့ ညီအစ်မ နှစ်ယောက် လူလားမြောက် ပညာတွေစုံပြီး စင်ကာပူနိုင်ငံမှာ သက်တောင့် သက်သာစွာဖြင့် နေနိုင်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလို နေနိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့တဲ့

အဖေ့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ လမ်းဖွင့်ပေးတဲ့ ဘုရားသခင်ကိုလဲ ကျေးဇူးတင် ပါတယ်။ ။ (ခေမ္မာနိန္ဒ)

ငြိမ်းချမ်းပါမေ့ (Sweet Heart)

ပိစ် လေးကို ဆောင်းရာသီရဲ့ ညတစ်ညမှာ မွေးဖွားခဲ့တာကို အကြီး အမှတ်ရ နေမိသေးတယ်။ ပိစ် လေးကို မွေးတဲ့ အချိန်တုန်းက အကြီး စင်ကာပူကနေ ရန်ကုန်ကို လက်ထပ်ဖို့ ခွင့်နဲ့ ပြန်လာတဲ့ အချိန်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အကြီး ပိစ် လေးကို သွားမကြည့်ခဲ့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဲဒီအချိန်တုန်း က ပိစ် လေးကို အကြီးရဲ့ တူမအရင်း အဖြစ် လက်မခံနိုင်သေးလို့ဘဲ။ အကြီး တင်မကဘူး အားလုံးသော အကြီးတို့ မိသားစုဝင်တွေက ပိစ်လေးရဲ့ အမေကို မိဘ စကားနားမထောင်လို့ဆိုပြီး စွန့်ပစ်ထားကြတယ်လေ။

အဲဒါကြောင့်ဘဲ ပိစ်လေးရဲ့ မွေးမေမေက မိသားစုဝင်တွေ အားလုံး သူ့ကို ပြန်ပြီး စိတ်ဆိုးပြေ ၊ ရန်ပြေ ငြိမ်းလာအောင် မွေးလာတဲ့ ပိစ် လေးကို “ငြိမ်းချမ်းရေး” လို့ အမည်ရတဲ့ အင်္ဂလိပ်လို (Peace) ပိစ် လို့ မှည့်ခဲ့တာ ပေါ့။ ပိစ် လေးမွေးပြီး မကြာခင်မှာ ပိစ်လေးရဲ့ မေမေဟာ ပိစ်လေးကို ချီပြန်ပြီး အိမ်ပြန်လာကာ သူ့ရဲ့ မိကိပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ ဝန်ချ တောင်းပန်ခဲ့ တယ်လေ။ အစပိုင်းမှာ ပိစ်ရဲ့ အဖွားဘက်က လက်မခံခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မိဘ ဆိုတာ တောင်းစုတ်၊ ပလုံးစုတ်ဘဲ ပစ်ရိုးထုံးစံ ရှိတာပါ။ သားဆိုး သမီးဆိုးကို ကြာကြာ ပစ်ထားနိုင်ကြပါဘူး။ (မိဘတွေရဲ့ ချစ်မေတ္တာကို အခွင့်ကောင်း ယူပြီး သားသမီးတွေကလဲ မဆိုးကြပါနဲ့) နောက်ဆုံးမှာတော့ ပိစ် လေးရဲ့ ဖွားဖွားက ပိစ်လေးရဲ့ အမေကို ပြန်လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ ပိစ်လေး ဆင်းဆင်း ရဲရဲ နေရတာကို မကြည့်ရက်တဲ့ ပိစ်လေးရဲ့ ဖွားဖွားက အကြီး ဆီကို တောင်းပန် စာရေးပြီး ပိစ်လေးရဲ့ ဖေဖေကို နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်ရှာပေးဖို့ အကြီးဆီကို စာရေးအကြောင်းကြားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်အထိ အကြီးက ခေါင်းမာ နေတုန်းဘဲ။ အကြီးလဲ အချစ်ကြီးလို့ အမျက်ကြီးခဲ့တာပါ။ ပြီးတော့ ပိစ် လေးရဲ့ အမေကို မှတ်လောက်သားလောက် ဖြစ်သွားအောင် ပစ်ထားခဲ့ တာပါ။

အကြီး မြန်မာပြည် ပြန်ရောက်တော့ ပိစ်လေးမှာ နောက်ထပ် ဒေးဒေး ဆိုတဲ့ မောင်လေးတစ်ယောက်တောင် ရနေပြီ။ အဲဒီအခါမှာ အကြီးလဲ ပိစ်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို သနားပြီး ပိစ် ဖေဖေကို နိုင်ငံခြား မှာ အလုပ်ရှာပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒါလဲ ပိစ်တို့ မောင်နှမ နှစ်ယောက် ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရတာကို မကြည့်ရက်လို့ဘဲ။ အခု ပိစ် တို့ငယ်သေးပေမဲ့ ကျောင်းနေတဲ့ အရွယ်ရောက်လာရင် လူတန်းစေ့ နေနိုင်အောင် ပိစ် တို့ ဖေဖေကို နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်ရအောင် ရှာပေးခဲ့ပါတယ်။ အကြီး အစအဆုံး ကူညီ ပေးခဲ့ပါတယ်။



အဲဒီ အချိန်တုန်းက ပိစ် လေးတို့ရဲ့ ဖေဖေကို အကြီး အ တောင်ပံ တပ်ပေး လိုက်မှန်း မသိ ခဲ့ဘူး။ အပြေးသန်တဲ့ မြင်းကို ချို (ရို) တပ်ပေး လိုက်တယ် ဆိုတဲ့ မြန်မာစကားပုံ တစ်ခုလိုပေါ့။ အ ခုမှ ကျောရုမှ ဓါးပြမှန်း သိရ ပါတော့တယ်။ အကြီးရဲ့ အမှား

ပါ။ နိုင်ငံခြားမှာ ပိစ်လေးရဲ့ အဖေ ဘဝမေ့ သွားပြီ ကလေးရယ်။ ဘဝ မေ့ တာတင် မကဘဲ ကိုယ်ရဲ့ ရင်သွေး အရင်းတွေ ဖြစ်တဲ့ ပိစ်လေးတို့ မောင် နှမကိုပါ မေ့သွားနိုင် ရက်တာကို အကြီး အရမ်းအံ့ ဩမိတယ်။ ပိစ်လေးရဲ့ ဖေဖေ နိုင်ငံခြား မသွားခင် တစ်ရက်မှာ ဘာပြောခဲ့ သလဲ သိလား။ သူ့ စကားကို အကြီး ကြားယောင်မိသေးတယ်။ ပိစ်လေး တို့ထက် ပိစ်တို့ရဲ့ မေမေ သူ့မိန်းမ ကို ပိုချစ်တယ်တဲ့။ အဲဒီတော့ သူချစ်တဲ့ မိန်းမကိုတောင်မှ မေ့နိုင်သေးတာ ရင်သွေးဖြစ်တဲ့ ပိစ်လေးတို့ကို မေ့သွားတာ မဆန်းပါဘူး။

ပိစ်လေးရယ် ဖေဖေကို မချစ်ရဘူးလို့ မပြောလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ပိစ်လေးရဲ့ ဖေဖေကို မေ့လိုက်ပါတော့လို့ အကြီး ပြောချင်တယ်။ ဖခင် မဲ့ခဲ့တဲ့ ပိစ်လေးတို့ကို အကြီးတို့ အားလုံးက အလိုလိုကွဲကြတယ်။ အားလုံးက အချစ်တွေ ပုံပေးခဲ့ကြပေမဲ့ ပိစ်လေးက ဘာဖြစ်လို့ ဖခင်မေတ္တာကို မျှော်လင့် နေသေးတာလဲ။ အကြီး မှတ်မိပါသေးတယ်။ အဲဒီ ကိစ္စနဲ့ဘဲ အကြီး ပိစ် လေးကို စိတ်ဆိုးပြီး ဆူခဲ့သေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပိစ်လေးက ကိုယ့်

ထိုသို့ ဘုရားသခင်က လူ၏ဝိညာဉ်ကို ညွှန်ကြား၍ ဝိညာဉ်က စိတ်ကို၎င်း၊ စိတ်က ခန္ဓာကို၎င်း၊ ညွှန်ကြား အုပ်ချုပ်မှသာ စစ်မှန်သော လူဟုခေါ်နိုင်သည်။ အပြစ်မလုပ်မီ၌ အာဒံသည် ဝိညာဉ် အသက်ရှင်လျက်၊ စိတ်နှင့် ကိုယ်ခန္ဓာ ကောင်းမွန်လျက် ရှိ၏။ (က၊၁၃၁)

ဘုရားနှင့်အဆက်ပြတ်ခြင်း

(က၊၁၃၁-၇၊၂၃)။ (ဟောရာ၊၅၉)။ ဝိညာဉ်သည် ဘုရားနှင့် အဆက်ပြတ်၊အသေဖြစ်ကာ စိတ်ကို ညွှန်ကြားခြင်း မရှိ။ စိတ်သည် ဘုရား၏ နေရာကို ယူလျက် ကိုယ်ခန္ဓာကို အုပ်စိုး၍ ကိုယ်ခန္ဓာသည် စိတ်၏ အလိုဆန္ဒအတိုင်းသာ လှုပ်ရှားလာရသည်။

ဝိရစ္ဆာန်သဘောဖြစ်ခြင်း

စိတ်နှင့် ခန္ဓာ အလိုသို့သာ လိုက်သောသူသည် ဝိရစ္ဆာန်သဘော ရှိသောသူ ဖြစ်သည်။

“စကယ်စင်စစ် ဒါသည် လူ ဗဟုဝါ၊ ဝိရစ္ဆာန် ဖြစ်၏။ လူညွှန်နှင့် ဖြစ်၏။” (သု၊ ၃၁-၂)

“လူစည်သည်ကား မိမိညွှန် စားဖြင့် ဝိရစ္ဆာန် ဘုံသို့ ဖြစ်၏။” (ဝေရမိ ၅၁-၁၇)

“ထိုအတိုင်း ခိုင်းသောသူနှင့် ဝိရစ္ဆာန် သဘောရှိသော လူတို့သည် ဗျာဓိစီးခြင်းသို့ ချစ်ခင်၍ ...” (ဆာ၊ ၄၉-၁၀)

ဆုံးမခြင်းကို မုန်းသော သူကောင်း၊ ဝိရစ္ဆာန် သဘောရှိ၏ (သု၊ ၁၂-၁)

ဘုရား၏ ချစ်ခင်တော်ကို ခံရ၊ (စာ၊ ၂၃)

၁။ ဝိရစ္ဆာန်သဘောနှင့် မွေးဘွားကြသည်။ (သု၊၃၀-၂) (သု၊၁၂-၁)

(ဆာ၊၅၈-၃-၇)

၂။ ဘုရားနှင့် အဆက်ပြတ်ပြီး၊ ဘုရား၏အလိုတော်နှင့် သဘောကို မသိ

ကြချေ။ (၁ကော၊၂၃-၁၁၁၄) (ရော၊၈-၇)

၃။ ထာဝရအသက် ဆုံးရှုံး၏။ သေပြီး ငရဲသို့သာ သွားရ၏။ (က၊၂၃-၁၇၊

၃-၁၇၊၂၁-၂၄) (ရော၊၆-၂၃) (ဗျာ၊၂၀-၁၁-၁၅) (ဗျာ၊၁၄-၁၀-၁၁)

၄။ ဘုရား၏ အမျက်တော်ကို ခံရပြီး၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း မရှိပါ။ (စာ၊၂-၃) ခန္ဓာ

သည် မြေသို့ ပြန်သွားပြီး၊ စိတ်နှင့် ဝိညာဉ်သည် ငရဲထဲသို့ ဆင်းရဲ ၏။

စေခြစ်ခင်းတို့ကိုခံရခြင်း

လူနှင့် ဘုရား အကြား၌ အပြစ်ရှိနေသောကြောင့် နံဝိညာဉ်နှင့်

ကိုးကွယ်၍မရနိုင်ပါ။ ကာဆီးနေသော အပြစ်ကို ဖယ်ရှင်းတို့ လိုပါသည်။

လူသည် မိမိ၏ အပြစ်ကို ကိုယ်တိုင် ဖယ်ရှား နိုင်စွမ်းမရှိပါ။ လူ၏

အပြစ်ကို ဖြေရှင်းဖို့ရန် ဘုရားသခင်၏ သားတော် သခင်ယေရှု ခရစ်တော်

သည် လက်ဝါးကပ်တိုင် ပေါ်၌ အသေခံပြီး အသွေးသွန်းကာ အပြစ်

ကြွေးကို ဆပ်ပေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ (ယော၊၁၅-၃၀) (ရော၊၃-၂၄)

“ခရစ်တော်သည် ကျမ်းစာ လာသည့်အတိုင်း ဒါတို့ ခြေစိကြောင်း

စေသော် ဝေးကွာ၏။ သံခြေလှမ်းမှ၊ ကျမ်းစာလာသည့်အတိုင်း သုံးရင်းမြောက်

သောခေ.၌ ဆင်ခြင်စိတ်မရှိ၏။” (၁ကော၊၁၅-၃-၄)

မိတ်ဆွေ သင်သည် သခင်ယေရှုခရစ်ကို မိမိ၏ ကယ်တင်ရှင်

အဖြစ် စိတ်နှလုံး၌ ယုံကြည်၊ လက်ခံပါက မိတ်ဆွေနှင့် ဘုရားသခင်၏

အကြား၊ အပြစ် မရှိတော့ပါ။

အပြစ်လွှတ်ခြင်းနှင့် ဘုရား၏ သားဖြစ်ခြင်းကို ရပေမည်။

ဘုရားနှင့် မိတ်ဆွေ၏ အကြား အပြစ်ကို ဖယ်ရှားပြီးဖြစ်၍ ဘုရား

သခင်ကို စစ်မှန်စွာ နံဝိညာဉ်နှင့် ကိုးကွယ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ

သင်၏ နှုတ်ဖြင့် အာမင် ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပြီးဖြစ်သည်။ ။

(ခေ.နိ.၁၅)

ခရစ်ယာန်နှင့် မိတ်ဆွေ၏ (ဇူးရင်စိမ်း)



အမေရိကန် ရုပ်သံ အစီအစဉ်မှ စိတ်ကျ ရောဂါသည် များ အ ကြောင်း ပြသသော အခါ ခရစ်ယာန်နှင့် စိတ်ကျ ရောဂါ သည် မည့်သို့မည့်ပုံ ဆက်နွယ်၍ မည်သည့် အတိုင်း အတာအထိ တည်ရှိနေသည်ကို ကျွန်မ သိချင် လာခဲ့မိပါသည်။ ခရစ်ယာန်အများစု နေထိုင်လျက်ရှိသော အမေရိကန်နှင့် ဩစတြေးလျ နိုင်ငံကြီးများတွင် စိတ်ကျ ရောဂါသည် အလွန် ရေပန်းစား လျက် ရှိပါသည်။

မိမိကိုယ်ကို သေကြောင်းကြံလောက်အောင် စိတ်ရိုင်းများ ဝင်လာ၍ ရင်သွေးငယ်၊ မိဘ၊ ဇနီး၊ သားမယား၊ ဆွေမျိုးများကိုပင် သတ်ပစ်ရမှ စိတ်ကျနေမည်ဟု အတွင်းနုလုံးသားထဲ၌ ဝင်ရောက်အုပ်စိုးနေသော စိတ်ကျ ရောဂါသည် ခရစ်တော်ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လက်ခံထားကာ ကယ်တင်ခြင်း ရရှိပြီးသော သူတိုင်းနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာပါ ဇာတ်ကောင် များအရ သိရှိနိုင်ပါသည်။

ဓမ္မဟောင်းကျမ်းတွင် ဖြစ်စေ၊ ဓမ္မသစ်ကျမ်းတွင် ဖြစ်စေ ထိုသူများ (ဘုရားသခင်၏ လူ) များသည် ဒုက္ခ ရောက်လေလေ (စိတ်ဓါတ်ကျလေ လေ) ဘုရားသခင်အား မျှော်ကြည့်လေလေ ဖြစ်သည်။ ယနေ့ခေတ် လူသားများကဲ့သို့ အသွေးနှင့်အသား ခန္ဓာကိုယ် ဖွဲ့စည်းပုံချင်း အတူတူပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသခင်၏လူ ဟူ၍ ရွေးချယ်ခံထားရသူတို့မှာ လွယ်လွယ်နှင့် ဘဝကို ဖြတ်လျှောက် ခဲ့ရသူများ မဟုတ်ပေ။ ထူးခြားသည်မှာ အခက်အခဲများ ကြားထဲမှ ထိုးဖောက် အောင်မြင်လာသူများသာဖြစ်သည်။ ဒါဝိဒ်မင်းကြီးက ဤသို့ ဆိုထားသည် “စေတနာနှင့် စေတနာတို့ကို ခွန်သင် စေခြင်းမှာ စေတနာနှင့် စေတနာတို့ကို ကျေးဇူးသည့် ကြီးမား၏။” စေတနာ ချစ်သူ ဟု ဆိုထားပါသည်။ ဒါဝိဒ် အသက်တာ၌ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အမှုသည် ယနေ့ လူသားများ လိုက်၍ မှီနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ စိတ် ထိခိုက်လွန်း၍ ညည်းတွား မြည်တမ်း စကားအသံများကို ဆာလံကျမ်း အခန်းကြီး တော်တော် များများတွင် တွေ့နိုင်ပါသည်။ (ဆာလံ ၁၀၂ အား ကြည့်ပါ။) ထို့အတူ ကမ္ဘာဦးကျမ်းမှ ဗျာဒိတ်ကျမ်း အထိ ပါဝင်ခဲ့သော အဓိက ဖြစ်သူ တစ်ဦးချင်း စီ၏ ဘဝဖြစ်စဉ် ကျော်လွှားပုံများကို နေ့စဉ် သမ္မာကျမ်းစာ ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ဆင်ခြင်နိုင်ပါသည်။

ဓမ္မသစ်ကျမ်းထဲ၌ အကောင်ကြီး၊ ရာထူးကြီး ဖြစ်ခဲ့သော ရှင်ပေါလု သည် ခရစ်တော်ကို လက်ခံသည့် အချိန်၌ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းအပြင် ပြောင်းလဲ၍ နာကျင်ခြင်း ဝေဒနာကို ခံစားရပေတော့သည်။ ၂ကော ၁၁-၂၄-၂၇) တွင် သူ၏ ရင်တွင်းခံစားချက် ညည်းညူသံများကို ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။ ထိုဆင်းရဲခြင်းမှ ကင်းလွတ်ရန် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဆုတောင်းခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ဘုရားသခင်က သူ့အား တုန့်ပြန်သော အဖြေမှာ “ငါ့ကျေးဇူးသည် သင့်အဖို့ ဝေးကင်းစေ၏။ ငါ့အဖို့မရှိသည့် စားနည်းခြင်း စေခြင်း၌ ဗုံသင်တင်သည်” ဟူ၍ပင်ဖြစ်သည်။ (၂ကော ၁-၁၅)

အချုပ်အားဖြင့်ဆိုသော် ယနေ့ စာရေးသူနှင့် စာဖတ်သူများ နေ့စဉ် ကြုံတွေ့နေရသည့် မကောင်းသော အမှုအရာမှာ တစ်နေ့တာအားဖြင့် သာလျှင် လုံလောက်နေပြီ။ ထိုအရာများသည် ကျွန်ုပ်တို့အား အနိုင်ယူ သွားခြင်း မဟုတ်ဘဲ ထိုအရာထဲမှာ အောင်မြင်ဖို့ရန် ဘုရားသခင်က ခွင့်ပြုထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံရုံမှ လွဲ၍ တခြားအကြောင်း ပြစ်ရာ မရှိပေ။ ကိုယ်ခန္ဓာ ပင်ပန်း၍ သေလောက်အောင် စိတ်နှလုံး ညှိုးငယ်နေပါစေ၊ ဤလောကကို အစိုးရသော စာတန်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား အတိုင်းအတာ တစ်ခု အထိသာလျှင် ခြောက်လှန့်ကောင်း ခြောက်လှန့်နိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အနိုင်ယူ၍ စိုးမိုးဖို့ရန် သူ၌ အခွင့်အာဏာ လုံးဝ မရှိပေ။ ယော ၅၁-၁၄-၂၁-၁၅ ။ ၁ကော ၁၅-၅၅-၅၇ ။ စာတန် နှောင့်ယှက်တယ် ဟူ၍ သင့်ပါးစပ်က ပြောမည့်အစား စာတန် ရှုံးနိုင်ပြီ ဟု များများ ကြွေးကြော်ပါ လေ။ တားဆီးနိုင်သော အခွင့်အာဏာကို သားတော် ယေရှုဘုရားအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ရရှိထားပြီးဖြစ်သည်။ (ယာကုပ် ၄-၇-၈)

လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်မျိုးစလုံး ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးခြင်းဖြင့် လုံးဝ မရနိုင်ကြောင်းကို ရှေးမဆွ ကနဦး ကတည်းက ဘုရားသခင် သိထား တော်မူသောကြောင့် သားတော် ယေရှုအားဖြင့် ခပ်သိမ်းသော အမှု ကို တတ်နိုင်ရန် သခင်ယေရှုတစ်ပါးတည်းသာလျှင် အဆုံးတိုင်အောင် ဆုတောင်း ပေးပြီး အဆုံးတိုင်အောင် အမှုပြီးစေခဲ့ပါသည်။ (ဂေသရေမာန် ဥယျာဉ်မှ ဆုတောင်းသံ)။

ထို့ကြောင့် ဤလောကထဲ၌ အသက်ရှင်ရသည့် အချိန်၌ ယုံကြည် သူတိုင်း အတွက် သခင်ယေရှုပုံရိပ်သော အမှုများသည် လုံလောက်ပေပြီ။ ပြုခဲ့သော ကျေးဇူးတော်သည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ တစ်ဦးချင်းစီ၏ လိုအပ်မှု တစ်ခုစီတိုင်းအတွက် ပြည့်စုံပေပြီ။ စွန့်ပစ်တော်မူသော သခင်သည် သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်တည်းဟူသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝ တည်ဆောက်ဖို့ရန် အတွက် ပိုင်ဆိုင်မှုအဖြစ် ပေးထားခဲ့ပြီးသား ဖြစ်သည်။ ယုံကြည်သူတိုင်းသည် ခရစ်တော် အထံ၌ ရှိ၍ ခရစ်တော်သည်

လည်း ထိုသူအထဲ၌ ရှိပါက Peace be with you ဆိုသည့်စကား ပြည့်စုံမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားသခင်သည် ကျွန်ုပ်တို့အား ဤလောက၌ နေထိုင်စဉ်အခါ လောကကို အောင်နိုင်သူများဟု သားတော် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ယုံကြည် စိတ်ချထားပြီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အနေနှင့် ခမည်းတော်ဘုရားသခင် နေ့စဉ် စောင့်မနေကြောင်း ကရုဏာမရှိဘဲ ကောင်းကြီးပေးနေကြောင်းကို သားတော် ယေရှုပို့ခဲ့သော ကျေးဇူးတော် အားဖြင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင်အား ယုံကြည်စိတ်ချမှု ရှိပါရဲ့လား။ အသက်တစ်ရာ မနေရသော်လည်း အမှုတစ်ရာ ကြုံရပါလားဟု ထင်ယောင် ထင်မှား မြင်မိပါက ဘုရားရှင်ကို ကိုးစားခြင်းဖြင့် ယုံကြည်ခြင်း အရာ ပို၍ တိုးကာ အသက်တာ လုံခြုံစိတ်ချပြီး စိတ်ကျရောဂါအား တွန်းလှန်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ လုပ်ကိုင်ရာ တစ်ခုစီတိုင်း၌ ရဲရင့်မှုအပြည့်ဖြင့် ခမည်းတော် ဘုရားသခင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အကြား သခင်ယေရှု ခရစ်တော် အားဖြင့် စိတ်ချယုံကြည်မှု အပြန်အလှန်ထားကာ ခရစ်တော်၏ အောင်မြင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အောင်မြင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းထဲမှ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းအားဖြင့် ဒုက္ခဆင်းရဲမှု၌ သာလျှင် ထိုးဖောက် အောင်မြင်မှုကို ရယူပိုင်ဆိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါစို့လား။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အသက်တာသည် လောက၏ လက်၌ မရှိဟု သိထားပါက သခင်ဘုရား၏ လက်ထဲ၌ရှိကြောင်း ယုံကြည်စိတ်ချ သက်သေ ထင်ရှား ပြသနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ ။ **ဆူးရုစီဒါး (ဝေဠု ကမ္ဘာမြေ)** (ဝန်ခံချက် ။ ။ ချစ်သူငယ်ချင်းများနှင့် စင်ကာပူရောက် စာရေးသူ၏ ရွာသူ့ရွာသားများ အတွက် ရည်ရွယ်၍ ရေးသားပါသည်။)

“ ကောင်းကြီးများရစေလိုပါသည် ” ဝေးမစ် (ရုသီဒါး)

ယုံကြည်သူ သားသမီးတိုင်းအတွက် ထာဝရ ဘုရားသခင်သည် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာများကို ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာများ ရရှိစေရန် လိုက်လျှောက်ရမည့် အချက်များ ရှိပါသည်။ ကောင်းကြီးများ ပြည့်လုံစွာ ခံစားရသော ယာကုပ်၏ အသက်တာကို စံ နမူနာ ယူ၍ ထာဝရ ဘုရားသခင်ထံမှ ကောင်းကြီးများ ခံစားရစေရန် ယုံကြည်သူ ခရစ်ယာန် ညီအစ်ကို မောင်နှမများအား ခွန်အားပေးလိုပါ သည်။



(ခ) ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ရလျှင်အောင်မြင်ခြင်းဖြင့် ချမ်းသာခြင်း (ကမ္ဘာ ၂၅:၂၆၊ ၂၉-၃၄)
 ဣသရေလ လူများတို့၏ ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ သားဦးသာလျှင် ဖခင်၏ အချက်အရာကို ခံယူရရှိပြီး အမွေဥစ္စာ အားလုံးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရရှိပါသည်။ ထိုကောင်းကြီးမင်္ဂလာ အလုံးစုံကို သားငယ်ဖြစ်သော ယာကုပ်သည် ပိုင်ဆိုင်လို စိတ် ရှိကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ၌ တွေ့ရပါသည်။ မဖြစ်နိုင်မှန်း သိပါလျှင်နှင့် သော ထံမှ သားဦးအရာကို မုန့်နှင့် ပဲဟင်း တစ်ခွက်ပေးကာ ဝယ်ယူခဲ့သည်။ မိမိ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို မထိခဲ့ခြင်း ပြုသော သောနှင့် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ် ရှိသော ယာကုပ် တို့အကြား၌ ထာဝရ ဘုရားသည် သက်သေဖြစ်ခဲ့ ပါသည်။ အချိန်ကျသော အခါ ထာဝရ ဘုရားသည် ယာကုပ်ဘက်မှ နေ၍ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ပိုင်ဆိုင် စေခဲ့ပါ သည်။

((ပထမသော့ချက် ... “ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ရလျှင်အောင်မြင်ခြင်းဖြင့် ချမ်းသာခြင်း ”))

(၂) မိဘထံမှ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာစား ရရှိစေရန် ခံယူပါ။ (ကမ္ဘာ ၂၅:၂၆-၂၉)
 မိဘများ၌ ဘုရားသခင် ပေးတော်မူသော အခွင့်အာဏာ အပြည့်အဝ ရှိပါသည်။ ပညတ်တော်(၁၀)ပါးတွင် ပထမအချက်၌ “ သင်သည် ပြည်တော်၌ ကောင်းစား၍ အသက်တာရှည် မည့်အကြောင်း မိဘတို့ကို ရိုသေစွာ ပြုလော့ ” ဟူ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ တနည်းအားဖြင့် မိဘတို့အား ကျေးဇူးပြုခြင်း၊ မိဘတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ကျေနပ်စေခြင်း၊ မိဘတို့အား ရိုသေခြင်းသည် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ပိုင်ဆိုင်ရခြင်း၏ အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်ပေသည်။ မိဘများ၏ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ရရှိအောင်ကြိုးစားရာတွင် ယာကုပ်သည် စံနမူနာ ထားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
 ကမ္ဘာ ၂၅:၂၆-၂၉ ၌ မိမိအစ်ကို သော ရရှိမည့် မိဘထံမှ ကောင်းကြီး မင်္ဂလာကို ယာကုပ်သည် ပိုင်ဆိုင်ရရှိရန် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါ သည်။

သည်။ ထိုကောင်းကြီး မင်္ဂလာသည် ပင်လျှင် သူ၏အသက်တာကို အောင်မြင် မှု ပေးခဲ့ပါသည်။
 ((ဒုတိယသော့ချက် ... “ မိဘထံမှကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ရအောင်ယူပါ ”))

(၃) ဆယ်ဖိုတစ်ဖို ဝေးလျှမ်း (ကမ္ဘာ ၂၈:၂၂)

ဖခင်၏ ကောင်းကြီးမင်္ဂလာကို ခံယူမိသည့်အတွက် ယာကုပ်သည် မိမိအစ်ကို သော၏ မုန့်တီးခြင်းကို ခံခဲ့ရပါသည်။ မိမိအစ်ကို၏ အသေ သတ်ခြင်း ဘေးမှလွတ်စေရန် ထွက်ပြေးသောလမ်း ၌ ထာဝရဘုရား နှင့် အိပ်မက် ရူပါရုံတွင် တွေ့ခဲ့ပြီး ထာဝရဘုရားနှင့် ကတိသစ္စာပြုခဲ့ပါသည်။ မိမိ အသက်တာ၌ ရေရာမှု မရှိခင်ကတည်းက ထာဝရဘုရားကို ဆယ်ဖိုတစ်ဖို ပေးလှူမည်ဟု ကတိပြုခဲ့ပြီး ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ခံစားရစေရန် စိန်ခေါ် ခဲ့ပါသည်။ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုပေးလှူခြင်းကြောင့် ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ရရှိသည့် အဓိက သော့ချက်မှာ (မာလခံ ၃:၁၀) ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသစ္စာတရားအတွက် ယာကုပ်သည် ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်နှင့် နေထိုင်ပြည်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြောင်း သမ္မာကျမ်းစာ၌ တွေ့ရှိရပါသည်။ (ကမ္ဘာ ၃၀:၁၇-၂၀)
 ((တတိယသော့ချက် ... “ ဆယ်ဖိုတစ်ဖိုပေးလှူပါ ”))

(၄) စိတ်ရှည် သည်းခံလျှင် ဖွံ့ဖြိုးခြင်း ဖြစ်ပေါ်ခြင်း (ကမ္ဘာ ၂၉:၂၁-၃၀၊ ၃၃)

ယာကုပ်သည် မိမိအိမ်မှ ထွက်ပြေးကာ ဦးလေးဖြစ်သူ လာဗန်၏ နေအိမ်၌ အတူနေထိုင်ရ၍ ဘဝကို ရုန်းကန်ခဲ့ပါသည်။ ဦးလေးဖြစ်သူ၏ ခေါင်းပုံဖြတ် မတရားပြုလုပ်ခြင်းကို ခံရသော်လည်း သည်းခံ ဖွံ့ဖြိုးလျက် ကြိုးစား လုပ်ဆောင် ခဲ့ပါသည်။ ဦးလေးလာဗန်၏ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲခြင်းကို ယာကုပ်သည် ပြောဆိုမတ်ခြင်း အားဖြင့် တုန့်ပြန်ခဲ့ပါသည်။ (ကမ္ဘာ ၃၀:၂၉-၃၃) သူ၏ ပြောဆိုမတ်ခြင်း၊ သည်းခံခြင်း၊ ဖွံ့ဖြိုးခြင်းသည် သူ့ အား အောင်မြင်ခြင်း ဆီသို့ ပို့ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ မိမိ၏ ဦးလေးဖြစ်သူ လာဗန်ထံမှ ပြန်လည် ထွက်ခွာလာသောအခါ ယာကုပ်သည် ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ထွက်ခွာ သွားကြောင်းတွေ့ရှိရပါသည်။ (ကမ္ဘာ ၃၀:၁၇-၁၈)
 ((စတုတ္ထသော့ချက် ... “ စိတ်ရှည်သည်းခံလျှင် ဖွံ့ဖြိုးပါ။ ဖြူစင် ပြောဆိုမတ်ခြင်း ရှိပါ ”))

အချုပ်အားဖြင့် ယာကုပ်အသက်တာ၌ တွေ့ရသော သော့ချက် များကို မိမိအသက်တာ ၌လက်တွေ့ ကျင့်သုံးခြင်းအားဖြင့် ကောင်းကြီး မင်္ဂလာများ ရရှိစေရန် ရေးသားတင်ပြလိုက် ရပါသည်။ ။

ဒေးမစ် (ချယ်ရီမြေ)

ရေးပြုရအုံးမယ် (၆) (သေးမာန်လှ)

“ အမေများနေ ” နဲ့ ပါတ်သက်ပြီး နည်းနည်း ရေးပြုချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော် စင်ကာပူ ရောက်တာ နှစ်အနည်းငယ် ကြာလာတော့ ကျွန်တော် တို့ မိသားစု စားဝတ်နေရေးအတွက် အဓိက ထောက်ပံ့နေသူဟာ ကျွန်တော် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လို့လာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမ တွေက လဲ ငွေလိုတိုင်း ကျွန်တော့်ဆီ လှမ်းလှမ်း တောင်းနေတော့ သူတို့ကို မုန့်ဖိုး ပေးနေ ရတာ အမြဲလိုလိုပါပဲ။ ကိုယ်က ဒေါ်လာ စားပြီး အဆင်ပြေ နေချိန်မှာ သူတို့က အလုပ်လက်မဲ့ ဘဝနဲ့ ငွေလိုနေတာ တွေ့ရ တော့ စိတ်ထဲ မကောင်း မိပါဘူး။

သူတို့ကလဲ ငွေလိုတိုင်း ကျွန်တော့်ဆီ လှမ်းလှမ်း တောင်းနေတော့ သူတို့ လိုတဲ့ ငွေကို မုန့်ဖိုးအဖြစ်နဲ့ ပေးနေတာထက် သူတို့လိုတဲ့ငွေ သူတို့ ဘာသာ ရှာနိုင်အောင် သူတို့အတွက် သင့်တော်တဲ့ အလုပ် ရှာပေးဖို့ စဉ်းစား မိပါတယ်။ သူတို့ကို စင်ကာပူ ခေါ်ခေါ်လာမိပါတယ်။

ဒါနဲ့ လိုအပ်တဲ့ သူတို့ရဲ့ ပညာအရည်အချင်း အောင်လက်မှတ် တွေ တောင်းပြီး ဖြစ်နိုင်ချေရှိတဲ့ အလုပ်ပွဲစားတွေနဲ့ အသိမိတ်ဆွဲ သူငယ်ချင်း တွေမျိုးတွေဆီမှာ နီးစပ်ရာ ခင်မင်ရာ သူတို့ အလုပ်ကိစ္စအတွက် စုံစမ်း ရပါ တော့တယ်။ သို့သော်လည်းပေါ့လေ သူတို့ ကိုယ်တိုင်လဲ ဒီလောက် မညံ့ဘဲနဲ့ သူတို့အတွက် အလုပ်ရဖို့က ခက်နေပြန်ပါတယ်။ အဆင်ပြေ မလို့လို့နဲ့ ဟိုဟာ လိုနေသေးလို့၊ ဒီဟာ မပြည့်စုံသေးလို့ ဆိုတဲ့ အကြောင်း ပြချက် တွေနဲ့ဘဲ ထစ်ထဲလို နေခဲ့ပါတယ်။

ရန်ကုန်ကို ဖုန်းဆက်ရင် အမေနဲ့ စကားပြောဖြစ်တဲ့အခါ အမေက ကျွန်တော့်ရဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေရဲ့ မကောင်းကြောင်းကို ပြောပြပါတယ်။

အမေ မရှိတဲ့အချိန်မှာ ဖုန်းခေါ်မိရင် ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေက အမေက သူတို့ကို အမြဲ ဆူပူကြိမ်းမောင်းကြောင်း၊ မုန့်ဖိုး မပေးကြောင်း တိုင်ပြောကြ ပါတယ်။ အဲဒီလို အချိန်တိုင်းမှာ ကျွန်တော်ဟာ အမေနဲ့ မောင်နှမတွေကြား မှာ ဘယ်သူမှန်လို့ ဘယ်သူ မှားမှန်း မသိဘဲ ဗျာများနေခဲ့ရပါတယ်။

အမေနဲ့ ကျွန်တော် ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကြားထဲမှာ နားလည် မှု လွှဲနေတာ၊ အမြင် မကြည့်တာလေးတွေ ရှိနေတာကို သိလိုက် ရတဲ့အတွက် ကျွန်တော် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့ ရသလို အားလဲလျော့ မိပါတယ်။ အမေနဲ့ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေကြားထဲမှာ အလှူတစ်ခု ခြားနေတာကို ရိပ်စားမိတဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ကြားထဲကနေ စေ့စပ်ဖြန့်ဖြူးပေးဖို့ ကြိုးစားပေးမဲ့ သူတို့က မြန်မာပြည်မှာ၊ ကျွန်တော်က စင်ကာပူမှာ အနေပေးနေကြ တာမို့ မျက်နှာစုံညီ စေ့စပ်ဖြန့်ဖြူးပေးဖို့ အခွင့်မသာ ခဲ့ပြန်ပါဘူး။ ဖုန်းနဲ့ ပြောလိုလဲ အဆင် မချောသလို၊ စာနဲ့ ရေးဖို့လဲ ထင်သလောက် မလွယ်ခဲပါဘူး။ နောက်ဆုံး အလုပ်က နှုတ်ထွက်ပြီး မြန်မာပြည်ကို အပြီး ပြန်ဖို့အထိ စိတ်ကူးပေါက် မိခဲ့ပါတယ်။ ရင်ထဲမှာလဲ မကျေနပ်သလို ခံစားနေရပြီး တစ်ယောက်တည်း ပေါက်ကွဲ နေခဲ့ပါတယ်။ မနေနိုင်တဲ့အဆုံး မှာတော့ မကြဲကြီးစည်ရာ ဘုရား သခင်ကိုဘဲ ထပ်ထပ်အခါခါ အပြစ်တင် နေမိ ပါတော့တယ်။



ကျွန်တော်ဟာ ဘုရားသခင်ရဲ့ အမှုတော်အတွက် ကျရာနေရာမှာ တပိုင်တနိုင် ပါဝင်ဆက်ကပ်နေတဲ့ သူတစ်ဦးဖြစ်တဲ့အတွက် နောက်ဆုံး ဘုရား အမှုတော်ကိုတောင် မဆောင်ချင်တော့ လောက်အောင် စိတ်ဓါတ် ကျမိပါ တယ်။ တစ်နေ့မှာ ဘုရားသခင်ကို ကျွန်တော် စိန်ခေါ် မိခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် လိုချင်နေတဲ့ ဆု သုံးခုကို တစ်လအတွင်းမှာ ဘုရားသခင် အဖြေ မပေးခဲ့ရင် ကျွန်တော် ဘုရားသခင်အတွက် လုံးဝ မဆက်ကပ်တော့ဘဲ ဖြစ်သလို အသက်ရှင် တော့မယ်လို့ မိုက်မိုက်ကန်းကန်း ဘုရားသခင်ကို စိန်ခေါ် ဆုတောင်း မိခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလို မိသားစု အိမ်ထောင်ရေး ပြဿနာကြားထဲမှာ လိမ်ဖယ် လိမ်ဖယ်နဲ့ ခရီးဆက်နေတုန်း ကျွန်တော် စာချုပ်သက်တမ်းပြည့်လို့ ရန်ကုန်ကို ခွင့်နဲ့ ပြန်ဖို့ အကြောင်း ပေါ်လာပါတယ်။ ရန်ကုန် ပြန်ရောက်တော့ မိသားစု တွေကို မျက်နှာစုံညီ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းဖို့ လုပ်ချင်ပေမဲ့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လုံးလည် ချာလည် လိုက်နေတဲ့အတွက် ဘယ်ကစလို့ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မိသားစု ပြဿနာ ကို ရှင်းရမှန်း မသိဖြစ်ခဲ့ ရပြန်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ရန်ကုန် ပြန်တဲ့ရက်က မိခင်များနေ့ ရောက်ခါနီး ဖြစ်နေ တဲ့အတွက် နောက်ဆုံး ခွင့်စေ့လို့ စင်ကာပူကို ပြန်လာခါနီး တစ်ပါတ်အလိုမှာ မိသားစု အားလုံး ကိုယ့်အိမ်မှာကိုယ် မိခင်များနေ့ ကျင်းပဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါတယ်။ ဒါဟာလဲ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် ဘုရားက ဘာလုပ်ရ မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို လမ်းဖွင့်ပေးတာလို့ ခံစားလိုက်ရလို့ လုပ်လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်နဲ့ နီးစပ်ရာ ဆွေမျိုး အသိုင်းအဝိုင်းထဲက အသက်ကြီး တဲ့ မိခင်တွေ အားလုံး (အမေ၊ ဒေါ်ကြီး၊ ယောက္ခမ၊ အစ်မကြီး၊ ဒေါ်လေး အစ ရှိတဲ့သူတွေ) စုစုပေါင်း ဝေယောဂ်ကို ဖိတ်ကြားပြီး သူတို့နဲ့ သက်ဆိုင်သူ သားသမီး၊ ခွေးမ၊ သားမက်၊ တူ၊ တူမ၊ မြေး တွေကိုပါ ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ နိုင်ငံခြားပြန် ကျွန်တော်ကဘဲ မကမထ လုပ် အကုန်အကျခံပြီး သူတို့ကိုတော့ လူဘဲ လာခဲ့ပါ။ ကျန်တာအားလုံး ကျွန်တော် တာဝန်ယူပါတယ်လို့ ပြောပြီး ဖိတ်ကြား လိုက်တာဖြစ်ပါတယ်။

အစီအစဉ်မှာ တစ်ခြားအပြင်လူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမှ မဖိတ်ဘဲ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင် သဘာပတိ လုပ်ပြီး အခုလို အမေတွေ အားလုံးကို ကန်တော့ ဝုဏ်ပြုလုပ် ရခြင်းအကြောင်း ရှင်းပြခဲ့ပါတယ်။ အစီအစဉ်အရ ပထမဦးစွာ မိခင်တွေက သားသမီးတွေ ပြစ်မှားမိတဲ့ အပြစ်ကို လွှတ်ဖို့နဲ့ သားသမီးတွေကလဲ မိခင်တွေရဲ့ အပြစ်ကို လွှတ်ဖို့ ကိုယ်စီ ကိုယ်စီ ဘုရား သခင်ထံ တိတ်ဆိတ်စွာ ဆုတောင်း ဆက်ကပ် စေပါတယ်။ အဲဒီလို ဆုတောင်း နေချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ အမေနဲ့ မောင်နှမတွေ တစ်ယောက် အပြစ် တစ်ယောက်လွှတ်ပြီး သင့်မြတ်ဖို့ စိတ်ထဲ က ကြိတ်ပြီး ဆုတောင်း ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဒုတိယ အနေနဲ့ မိသားစုလိုက် ကိုယ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အမေ တွေကို လက်ဆောင်ပစ္စည်း ပေးအပ်စေပါတယ်။ အမေ တွေက သားသမီးတွေ အားလုံးကို ဘုရားသခင်ရဲ့ အခွင့်အာဏာနဲ့ ဆုတောင်း ကောင်းကြီး ပေးစေ

ပါတယ်။ တတိယအဆင့် အနေနဲ့ မိခင်တွေ အားလုံး မိခင်များနေ့ ဖယောင်း တိုင်ကို မှုတ်ပြီး ကိတ်ဖုန်းကို တပြိုင်တည်း လှီးဖြတ် စေခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အမျိုးနဲ့ အသိုင်းအဝိုင်းထဲမှာ ဒါဟာ ပထမ ဦးဆုံး အကြိမ် မိခင်များကို မိသားစုလိုက် ဝုဏ်ပြု ဝန်ခံ ကောင်းကြီး တောင်းခံခြင်း အစီအစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ အစီအစဉ်ပြီး သွားတော့ ကျွန်တော် စင်ကာပူကို စိတ်လက် ပေါ့ပါးစွာ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ပွဲရဲ့ ရလဒ် ကတော့ ကျွန်တော် စင်ကာပူရောက်ပြီး မကြာခင်မှာ အနှစ်နှစ် အလလက ကြိုးစားခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့် ညီအစ်ကိုရဲ့ အလုပ် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ မမျှော်လင့်တဲ့နေရာ မထင် ထားတဲ့ လူဆီက အကူအညီနဲ့ အလုပ် ရသွားတာဖြစ်ပါတယ်။ နောက်လ အနည်းငယ် အကြာမှာ စင်ကာပူ လာဖို့ ၁၀ နှစ်နီးပါး ကြိုးစားပေးမဲ့ အခွင့် မရရှိခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့် ညီအစ်မလဲ မမျှော်လင့်တဲ့လူ၊ မခင်မင်တဲ့သူ၊ တစ်ခါမှ မသိဖူး မမြင်ဖူးတဲ့ သူဆီက အကူအညီနဲ့ အလုပ် ရသွား ခဲ့ပြန် ပါတယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်တော့် ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ အလုပ် ကိုယ်စီ ရသွား ကြသလို အမေနဲ့လဲ အဆင်ပြေ သွားခဲ့ကြပါတယ်။ မိဘနဲ့ သားသမီး ကြားက တံတိုင်းကြီး ဖယ်ရှားပြီးချိန်မှာ မိသားစုထဲကို ကောင်းကြီးမင်္ဂလာ ဟာ အလိုအလျှောက် စီးဆင်း လာပါ တယ်။

အခုလို မိခင်များနေ့ နဲ့ ဖခင်များနေ့ အခါ သမယမှာ ကိုယ့်ရဲ့ မွေးသမိခင် ကျေးဇူးရှင် မိခင်နဲ့ ဖခင်များကို ရိုသေလေးစား ကျေးဇူး ဆပ်နိုင် ကြတဲ့ သားကောင်းရတနာ၊ သမီးကောင်းရတနာလေးများ ဖြစ်နိုင်ကြစေဖို့ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုရဲ့ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်လေးနဲ့ သက်သေခံ လိုက် ပါတယ်။ ။ (သာမာန်ဂ္ဂ)

(စာကြောင်း ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ စိန်ခေါ်ချက်ကို ဘုရားသခင် လက်ခံနားညောင်းပြီး ကျွန်တော် တောင်းတဲ့ ဆု ၃ခု ထဲက ၂ခု ပြည့်ခဲ့ပြီး နောက်ထပ် ကျွန်တော် မတောင်းတဲ့ ဆု တစ်ခုကိုပါ အပိုအဖြစ် ချမ်း ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့် ကတိအတိုင်း ဘုရားသခင်အတွက် ဆက်လက် အခဲခံ နေခဲ့ပါတယ်။)

ကယ်တင်ရှင်ကို လက်ခံပါ။

ခေတ်ယုတ်ဆိုးဝယ် နာမိသက် ကယ်ရေး ၊ ကြွလာ ယေရှု ပြုခဲ့အမှုက လက်ခံသူအမှန် သုခ ဖြာဖို့ ၊ ခေါင်းကို မခါ နှလုံးလည်း မမာနဲ့ ခွင့်ခါ ကြုံကြိုက် ဦးညွတ် တိုက်၍ ၊ ဖွင့်ဟ ဆိုပါ အဖြစ်အမှန် ။
ကာယ ဝဇီ မနော ညီက ၊ ပြုခဲ့ အပြစ် အကျိုးဆက်မှ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာ ရမည် အမှန် ။
နှုတ်လျှောက် ဖွင့် အာရုံ ညွတ်လျက် ၊ ယေရှုရှင်အား ခေါ်ဖိတ်ငြားက သင့်အရေး နှစ်ဖြာ လက်မြတ် မဟာဖြင့် ၊ မြတ်သစ္စာရှင် ထူမ၍ ကူမည်ပင်။

Samuel Soe Lwin

ဘဝရဲ့ ယုံကြည်ချာ

ဘဝမှာ ဖြစ်ချင်တာထက် ၊ ဖြစ်သင့်တာကို ဦးစားပေးရင်း မျှော်လင့်ချက်ထက် ယုံကြည်ချက်တွေနဲ့ဘဲ ရှင်သန်ချင်တယ်။
“လဲရင် ပြန်ထ ၊ ဒါ ဘဝ” တဲ့ ၊ ဟုတ်တယ် ဟုတ် ။
ဘဝ တိုတိုလေးအတွင်းမှာ တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ ထားကြဖို့လိုတယ်။
လူတိုင်းမှာ အတိတ်က အတိတ်ပါ ၊ အနာဂတ်ကလဲ မသေချာ ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကတော့ တို့လက်ထဲမှာ ဘယ်အရာမှ မသေချာ မရေရာ ၊ သေချာတာ တစ်ခုကတော့ ခရစ်တော်ရှင်ရဲ့ အေးမြလှတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ ခရစ်တော်ရှင်ရဲ့ များပြားလှတဲ့ ကျေးဇူးတော်တွေဘဲ ။
အရေးကြီးဆုံးသောအရာ ဘဝမှာ ကိုယ်တော်ရှင် ဘုရားဘဲလို့ ယုံကြည်တယ်။
သင်တို့နှင့် အတူ ဘုရားရှင်ရှိပါစေ ။ ။

ရိုမီခမဒီ (နယ်လီခေဇ်)

မည်သူမဆို စာမူများ ရေးသား ပေးဖို့နိုင်ပါသည် (နိုင်ငံရေး၊ လူမျိုးရေး၊ ဝိုင်းဝန်း နှင့် ငြိစွန်း ပါတ်သက်သော စာမူများကို လုံးဝ လက်မခံပါ)
Min Aung The Lwin , 4 Tuas Ave 10 , Singapore 639128.
E-mail; min_atl @ yahoo.com.sg